जम्बुद्धी

जम्बुद्धी वासकपिलग्रसवैद्र्यं जारुधि इंस ऋषभनागकाल-अरनीरदादयः पर्वता मेरीम्लदेशे परित उप-क्लप्ताः । मेरोः पूर्व्यदिश्चि उत्तरस्वामहादग्न-योजनही घीं जठरदेव कूटपर्वती तिस्त:। ती दिसहस्रयोजनविस्तारी एवं द्विसहस्रयोज-नोचौ। मेरो: पश्चिमायान्दिश्च पवनपारि-पानी पर्वती उत्तरस्यां जरादश्योजनदीधी द्विषद्ययोजनविस्तारी द्विषद्ययोजनीयी। एवं दिवास्यान्दिश्च केलासकरवीरपर्वती पूर्वस्थामरारम्योजनदीची द्विसहस्रयोजन-विकारी द्विसहसयोजनोत्ती। एवसुत्तरस्थां चिम्हक्रमकरपर्वती पूर्वस्थामराद्ययोजनदीधी द्विसहस्रयोजनविस्तारी द्विसहस्रयोजनीयी। एवं वर्षे वर्षे नदाः नदाचा बह्वः सन्ति॥ #॥ तचापि भारतमेव वर्षे कसी रीचं अन्याग्यरानि वर्षाण सर्मिणां पुर्यप्री बोपभी मस्यानानि भूखर्ग-नामाखातानि। एव वर्षेत्र प्रवाखां आयु-रयुतवर्षां ते देवकल्पा अयुत्रहस्तिवल-विश्विष्टाः वचवदृष्ध्रशैराः चर्चदा मोद्युक्ताः सन्ति। येषु देवपतयः सग्रखाः सक्तीकाः नाना-स्थानेव खेरं विद्याला। नवस वर्षेष्ठ भगवा-त्रारायणस्तत्तत्पुरवाणामनुषद्याय सम्वर्तन-भेटेनाद्यापि सनिहितो भवति॥ *॥ इला-एते तु वर्षे भगवान् प्रिव एक एव पुरुष: भवानी प्रधानार्मंदसइसे: कीमचे: परिवृत: नारा-यगस्य सङ्ग्रेवतं ज्ञां मातिं धानेन वतिषाधा स्तवतास्ते। *। भदाचे वर्षे तद्ववैपतिभेद-अवा नाम धक्नेत्तः तत्कुलपतयः पुरुषा भग-वती इयग्रीशीमधानां मार्ति परमतमाधिना सनिधाय स्तवन्ति ॥ 🛊 ॥ इरिवर्षे भगवातर-इरिक्पेबास्ते तज प्रजादी देखदानवजुलतीर्थ-खरूप: तर्डपुरुष: यद्यानम्भित्तयोगनी-पास्ते ॥ ॥ केतुमाचे भगवान् कामदेवस्तरू-पेब लच्चाः प्रियचिकीर्षया आसी तह्रगवती मायामयं रूपं पर्मसमाधियोगेन रमा देवी संवत्सरसा राजिय प्रजापतेर् हिष्टभिरपेता चाइ:स तद्भर्त्भिवपेता उपास्ते॥ अ॥ दिर-क्रिये वर्षे भगवान् क्रुक्ततम् विकाणो निवसति तद्भगवन्तिं पिल्याणाविपतिरयेमा तद्ववंपुरवै: यह उपास्ती। *। उत्तरक्षवर्षे भगवान् वराष्ट्रक्वी बास्ते तं भूमिसद्ववंपुरुषे: यदा-स्तिलतभक्तियोगेनोपास्ते ॥ *॥ किम्प्रधि पर्धे

भगवान् दाश्रयी रामक्पेयासी तं तपरक-

यक्तिकशीभरतः, परमभागवती इतुमान् व्यक्ति

रतभक्तिकार्यप्रविवास्ति। ।। भारते पर्

भगवासर्गारायबाख जात्मप्रानिगामपुष्रहा-

यानुकम्पया जन्ममातिनामचर्ति। तम्मृति

नारदः वर्वासमयुक्ताभिभीरतवर्षीयप्रजाभिः

सङ् भगवद्वभावीपवर्णनं पचरात्रं सावर्णे-

क्पदेश्यमायाः परसभक्तिभावेन सेवते। #।

भारतेश्यक्षित् वर्षे सरिक्षेता वचनः धनितः।

बचा, मलय: मङ्गलप्रसा: मेनाक: निर्देट:

तदुत्तरे हिरणमयवर्षे तदुत्तरे प्रङ्गवान् पर्वतः तस्य विकारादयः चैतपर्वतवत् देधे चेत-पर्वतात् किच्दिधकद्रशांशेन नानः। #। तदत्तरे कुरुवर्षे तद्वतरे लवणसमुद्रः। इला-वृतवर्षस्य दिचारी निषधपर्वतः द्विसहस्रयोजन-विस्तीर्थः चायुतयोजनोत्सेधः पूर्वपिसमयोः चारससुदावधि दीर्घ:। *। तद्विणी दृश्वि तइचियो हेमबूटपर्वत: अस्य विस्तारादयो निषधनत् देवें। निषधात कि चिद्धिकद्शांशीन नान:। तद्विवे हिमालयपर्वत: अस्य विस्ता-रादयः पूर्वतत् देवीं हेमकूटपर्वतात् किषि-दिधनद्रशांशेन खनः। *। तद्विशे भारत-वर्षे तद्वियी चारसमुद्र:। इलावतस्य पश्चिमे मास्यवान् पर्वतः द्विसच्सयोजनविस्तीर्णः अयुत-योजनीत्सेघ: उत्तरद्धि गयोनीं लिन वधपर्वता-विध दीघ:। *। तत्पश्चिमे केतुमालवर्षे तत्-पश्चिमे लवणसमुद्र:। इलावतस्य पूर्वे गन्ध-मादनपर्वतः अस्य विस्तारादयो माल्यवहृत। तत्पूर्वे भदात्रवर्षे तत्पूर्वे जवससमुद्र:। #। मेरो: पूर्वादिचतुर्दिच मन्दरमेरमन्दरसुपार्च-कुसुद्रामानः पर्वतास्तिष्ठन्ति । तेव च्तजन्-करमन्ययोधाञ्चलारो हचाः सन्त । ते सर्वे देवी एकादश्रभतयोजनपरिमिताः विस्तारे भ्रतयोजनपरिमिता:। तेषां भ्राखाविस्तार: रकादभ्रभतयोजनपर्यमम्। तेष्ठ पर्वतेषु इदा-चलारः पयोमध्यच्चरसन्दरजलाः। एवं नन्दन-चैत्ररचवे भाजक सर्वतो भद्रसं ज्ञकानि चलारि देवोद्यानानि च सन्ति। #। मन्दरोपरिस्थित-काद्यस्तयोजनोच चतमस्तकात् पर्वतस्रक्षवत् खलानि पलान्यन्दतकच्यानि पतन्ति। तेवां विश्रीयमाकानामतिमधुरसुगत्धिव हुलार्य-रवोदेगावबोदा नाम नदी मन्दर्गिरिश्विदा-तिमतन्ती पूर्वेंगेलाहतसुपन्नावयति। *। एवं जम्मलानामम्बनिपातिवधीर्मानामनस्यिपा-याबासिमकायनिभागां रसेन जम्नीस नदी मेरमन्दरभिखरादवनित्रचे निपतनी दिश्वी-नेलाइतं वहति । तस्या उभयोक्तीरयोर्भक्तिका जम्रसेनानुविध्यमाना वायुर्कसंयोगविषाकेन घदासरकोकाभरणं जास्तरं नाम खर्श भवति । #। सुपार्चपर्वतस्यो यो कदमहच्चस्तस्य पचकीटरेभ्यो विनि:स्ता: पचचामस्यला: पच मधुधारा: सुपार्चि प्रिखरात पतन्य: पचि-मेने.लाष्टतमनुमोदयन्ति । 🛊 । कुसुद्धर्वतीपरि-स्थिती यो बटहचस्तस स्कत्वेभ्यो निर्मताः पयोद्धिष्टतमधुगुद्दात्राद्यसर्प्रायाचनाभूका-दियुक्ताः कामदुषा नदाः कुसुदाषा अय-तना उत्तरेखेलाइतसुपभीजयाना। 🛎 🔋 तार् नदान् सेवभानानां प्रजानां वलीपजितसानसंद-दौर्गन्य जरामयच्ल्यभीतोका वे वस्योपसर्गाइय-स्तापविश्वेषा न कदाचित् भवन्ति यावच्नीवं निर्तिभ्यसुखमेव। कुरक्ककुररकुसुमावैककु-विक्टशिखर्शिशिर्मतङ्गरचक्रिविधशिति-

जम्बुद्दी

"नवीरमुणां गुर्वन्तं वातश्चमविवन्धनुत्। मूलं कामकपक्षेप्रऋदित्वकामदोषजित् ॥ यास्वरेरसम्त्पीड्राविद्वमान्यक्रमीन् हरेत्। खलाजमीरिका तदत् हणाक्क्द्रिनवारियी॥" इति भावप्रकाशः॥

तस्य फलस्य गुगाः। अस्तमधुररसत्तम्। वात-नाशिलम्। पथ्यलम्। पाचनलम्। रोचन-लम्। यित्तवलायिष्टह्विकारिकच । इति राज-निर्पेष्टः । अलम्बन् । गुरुलम् । सुगन्धि-त्वम्। दुर्जरत्वम्। विज्ञिषवातविवत्वनाधि-त्वच । इति राजवलभः ॥ पत्रस्य तस्य गुगाः। मधुरत्म । कषातिपित्तासदीवनाशिलम्। वर्षवीर्थविष्टिहिमिकारित । मक्वकः। व्यर्कतः । वितार्कतः । इति राजनिर्धेग्टः ॥ (चुदपचतुलसी। यथा, वैद्यवरतमालायाम्। "खरपर्णस्तु जम्बीर: प्रस्तपृथ्य: प्रसिष्भकः॥") जम्:, स्ती, (जम्मते इति । जसु भच्यी + "चान्द्-हन्म जिल्ला" उना १। ध्रा रति कू प्रत-येन निपातनात् साधु:। बाहुलकात् इसः।) जनः। इत्यमरटीकायां भरतः॥ (वया,---"जनुयाची मधुरकष हा रोचनो वातहारी।"

इति इरित प्रथमस्याने दश्मेश्थाये॥) जम्, क्री, स्ती, जम्मलम् । तत्पर्यायः । जम्:२ जासवम् ३। इत्यमर:।२।४। १६॥

जम्कः, पुं, (जमतीति। जसु भद्यमे + "न्द्रमबा दयस।" उगा १। इ८। इति कुप्रखयेन निपा-तनात् साधु:। तत: खार्घे कन्।) ऋगात:। (यथा, महाभारते। १। १४१। ४६।

"र्वं तेषु प्रयातेषु जम् के इरमानवः। खादति सा तदा मांसमेक; सन्मन्ति चयात्॥") वर्गः। (जम् इव कायतीति। कै+कः।) ष्टचविश्रेष:। गोलापकाम इति भाषा ॥ नीचे ति। इति प्रव्हरतावली ॥ खोळाकप्रभेदः। इति राजनिर्धेदः ॥ (सुवर्धकेतकी । यथा,-"केतक: कानकामुची जम्बक: क्रकचक्टर:। सुवर्णकेतकी लन्या लघुपूच्या सुगन्धिनी ॥"

इति भावप्रकाशस्य पूर्वसके प्रयमे भागे ॥) जमुदीप:, पुं, (जमुद्रचयुक्ती दीप: ।) एथिया: सप्तडीपालगंतडीपविशेष:। अयं डीप: पदा-कोषमध्यवत्तिकोष इव लचयोजनविस्तीर्थः पद्मपत्र इव समवतंतः लच्चयोजनविस्ततलवण-समुद्रेक देखित:। यस्मिन् प्रत्येकनवसङ्ख-योजनायामानि नव वर्षाणि तेषां वर्षाणामणी वीमपर्वता: सन्ता #। एवा वर्षाणां मध्ये इलाइतवर्षे मध्यवित यस्य मध्यदेशे समेव-पर्वतः लचयोजनीत्सेघः। इलावतवर्षस्थी-त्तरे नीलपर्वतः दि सहस्रयोजनविस्तीर्वः अयुत योजनोत्सेध: पूर्वपश्चिमयो: चार्ससुद्रावधि दीर्घ:। *। तदत्तरे रम्यकवर्षे तदुत्तरे चीत-पर्वत: द्विषद्वसयोजनिवस्तीर्थ: अयुतयोज-नोत्सेध: पूर्वपिक्सयो: चारससुद्रावधि दीर्घ: देळीं नीलपर्यतात् किष्दिधिकदशांशिन न्यूनः। *।